

Αποσπάματα από την ομιλία του Οικουμενικού Πατριάρχη κατά την επίσκεψη των συμβολαιογράφων στο Πατριαρχείο

«.....Σας υποδεχόμεθα, λοιπόν, εις τας αυλάς της Μεγάλης του Χριστού εν μαρτυρίᾳ και εν μαρτυρίοις Εκκλησίας, με μεγάλην συγκίνησιν και χαράν ως τέκνα πεφιλημένα αυτής, και σας εκφράζομεν την ειλικρινή και μεγάλην αγάπην μας και την αγαλλίασιν και χαράν της ημετέρας Μετριόπητος και πάντων των περί ημάς αγίων ιεραρχών, πρεσβυτέρων και πιστών δια την επίσκεψίν σας αυτήν, δια της οποίας επιβεβαιούνται οι ἀρρητοὶ δεσμοί πίστεως, σεβασμού και αμοιβαίας αγάπης, οι οποίοι παλαιόθεν συνδέουν και εις το μέλλον αιωνίως θα συνδέουν την Μητέρα Εκκλησίαν και τα τέκνα αυτής.....»

«.....Βλέπομεν καθημερινώς εις την ζωήν μας πόσον οδυνηρά είναι αι μεταξύ των ανθρώπων διαστάσεις και συγκρούσεις και πόσον ωραίαι και ευχάριστοι είναι αι ειρηνικά σχέσεις, αι πλήρεις αγάπης, συμπαθείας, αλληλοκατανοήσεως και αλληλούποστηρίξεως. Βλέπετε και υμείς εκ της επαγγελματικής πείρας σας πόσον αφέλιμοι κοινωνικώς είναι αι πλήρεις συμφωνίαι, αι λύουσαι εκ των προτέρων πάσαν εμφανισθησόμενην κατά προπιθανολόγησιν διαφοράν και απομακρύνουσαι τας δυσεπιλύτους εκ των υστέρων ανθρωπίνας διαφωνίας και διενέξεις. Από της απόφεως αυτής, το υμέτερον έργον είναι μεγάλης κοινωνικής σπουδαιότητος και μετά πολλής επιμελείας, σαφηνείας και προσοχής διατυπούνται οι όροι των συμβάσεων, ώστε να αποφεύγονται αι αμφισβήτησεις και αι εντεύθεν διαταράξεις των διανθρωπίνων σχέσεων και της κοινωνικής ειρήνης. Το κύρος, η αξιοπιστία, η ασφάλεια και η απόδειξης των σπουδαιοτέρων ανθρωπίνων δικαιοπραξιών εξασφαλίζονται δια της συμπράξεως υμών εις την κατάρτισιν αυτών. Είναι ως εκ τούτου μεγάλη η ευθύνη και η συμβολή υμών εις την κοινωνικήν ειρήνην και λίαν υπεύθυνον το έργον υμών, δι' ο και πρέπει να επιτελείτε και είμεθα βέβαιοι ότι επιτελείτε αυτό μετά προσοχής και ζήλου πολλού. Ανήκει και εις υμάς ο μακαρισμός του Κυρίου, ο αναφερόμενος εις τους ειρηνοποιούς, διότι άνευ εντυπωσιακής προβολής ειρηνοποιείτε και υμείς την καθημερινήν ζωήν των ανθρώπων».

«.....Το προσκύνημα των συμβολαιογράφων, των σημερινών νοταρίων, επί τη μνήμη των προστατών των Αγίων Μαρκιανού και Μαρτυρίου εις το ιερόν κέντρον της Ορθοδοξίας, αυτό το προσκύνημα ευχόμεθα από εφέτος να καθιερωθεί και να επαναλαμβάνεται κάθε χρόνο την 25η Οκτωβρίου. Μακάρι να ημπορείτε να έρχεσθε τόσον πολυάριθμοι και τόσον πολυπληθείς, κάθε χρόνο, όπως σήμερα, όπως εφέτος. Εάν όμως αυτό πρακτικώς και τεχνικώς δεν είναι δυνατόν, έστω και ολιγώτεροι να έρχεσθε εκ περιτροπής και να επανέρχεσθε να συνεορτάζωμεν, τοσούτον μάλλον, όσον η πόλις αυτή, είναι η πόλις του μαρτυρίου των προστατών σας, των οποίων

την χάριν δια μίαν ακόμη φοράν επικαλούμεθα επί πάντας υμάς» και συνέχισε:

«.....Σας επιφυλάσσωμεν δε μίαν έκπληξιν. Τώρα αμέσως θα χειροθετήσωμεν τον πρόεδρόν σας, εντιμότατον κ. Νικόλαον Στασινόπουλον εις το οφφίκιον του Άρχοντος Νοταρίου της Αγίας του Χριστού Μεγάλης Εκκλησίας, επιθυμώντες τοιουτοτρόπως να τιμήσωμεν τον ίδιον και εν τω προσώπω αυτού όλον τον κλάδον σας, όλους υμάς τους αγαπητούς νοταρίους της Ελλάδος και όλους αυτούς, οι οποίοι δεν κατέστη δυνατόν να σας συνοδεύσουν και να ευρίσκωνται αυτήν την στιγμήν μαζί μας.

Γνωρίζετε ότι οι τίτλοι τους οποίους απονέμει το Οικουμενικόν μας Πατριαρχείον έχουν ιστορικήν και συμβολικήν σημασίαν. Τα οφφίκια, τα οποία απονέμει το Πατριαρχείον δεν έχουν πραγματικόν περιεχόμενον. Ας πούμε, ο Ρεφερενδάριος, ο Μέγας Ρήτωρ και ο Χαρτοφύλαξ δεν έχουν σήμερα τας ευθύνας και τα καθήκοντα, τα οποία είχον επί της βυζαντινής αυτοκρατορίας, αλλά είναι συμβολικοί τίτλοι, τιμητικοί τίτλοι, απονεμόμενοι εις διάφορα πρόσωπα, τα οποία ιυπηρετούν την εκκλησίαν και το γένος και εν προκειμένω επαναλαμβάνομεν ότι τιμάται ο πρόεδρός σας δια να τιμηθή ολόκληρος ο κλάδος σας και όλοι οι αγαπητοί ανήκοντες εις αυτόν. Με αυτά τα ολίγα λόγια σας χαιρετίζομεν και πάλιν, σας ευλογούμεν, σας καλοσωρίζομεν και επιφυλασσόμεθα προ της αναχωρήσεώς σας από την Πόλιν να συναντηθώμεν και πάλιν και να συμπνευματισθώμεν και να μοιρασθώμεν τα βιώματα και τας χαράς αυτής της προσωπικής επικοινωνίας».

(Η λέξη “οφφίκιον” προέρχεται από τον λατινικό όρο “officium”, που σημαίνει τον άνθρωπο του καθήκοντος ή εκείνον, ο οποίος τυγχάνει απολύτου σεβασμού, μεταφορικά δε σημαίνει την αίσθηση του καθήκοντος, του σεβασμού, της αβραφροσύνης, της υπακοής ή της επίσημης ενασχόλησης. Στη βυζαντινή ιστορία το οφφίκιο ήταν αξίωμα εκκλησιαστικό, διοικητικό και στρατιωτικό και οφφικιάλιος ή οφφικιούχος ήταν ο αξιωματούχος, που είχε οφφίκιο.

Ο τίτλος “άρχων” δεν είναι πραγματικό αξίωμα, όπως ήταν στην αρχαία και μεσαιωνική ιστορία, αλλά περισσότερο μια ιδιότητα, η οποία προτάσσεται ενός άλλου τίτλου ή αξιώματος για να δώσει μεγαλύτερη έμφαση και αξία σ_ αυτό. Ο νοτάριος είναι εκκλησιαστικό αξίωμα στην Ορθόδοξη Χριστιανική Εκκλησία, υπήρχε δε ως πολιτικό αξίωμα στη βυζαντινή αυτοκρατορία (βλ. Συμβολαιογραφική Επιθεώρηση, τόμος ΚΓ_, αρ. φύλλου 11, Σεπτ.-Οκτ. 2003, σελ. 1834 επ.). Στην εποχή μας τα διάφορα οφφίκια υπάρχουν μόνο ως αναμνηστικοί τίτλοι μιας παλιάς και μεγάλης προσφοράς προς την Εκκλησία, ως και ευγενούς παραδόσεως.

Η χορωδία του Σ.Σ.Ε.Θ. στην Πόλη

Η χορωδία του Σ.Σ.Ε.Θ. στα πλαίσια του εορτασμού των Αγίων Νοταρίων στην Κωνσταντινούπολη πραγματοποίησε με επιτυχία, εμφάνιση στη Ζωγράφειο Σχολή. Η Ζωγράφειος Σχολή γιορτάζει φέτος τα 110 χρόνια από της ίδρυσεώς της. Βρίσκεται στη συνοικία «Πέραν» της Κωνσταντινούπολης και εγκαινιάστηκε 19-9-1983 παρουσία του Οικουμενικού Πατριάρχου Νεοφύτου Ή'. Αρχικά στεγάστηκε σε δύο ξύλινα οικήματα. Τα σχέδια του κομψότατου αυτού κτιρίου έκανε ο αρχιτέκτονας Περικλής Φωτιάδης και χρηματοδότης της υπήρξε ο Χρηστάκης Ζωγράφος ο οποίος καταγόταν από το Κεστοράτι της Ηπείρου με πατέρα μεγαλοτραπεζίτη της Κωνσταντινούπολης. Στη σχολή λειτουργούν δημοτικό σχολείο, γυμνάσιο, λύκειο και τα τμήματα: φιλοσοφικό, εμπορικό και τεχνικό. Από τη Σχολή αυτή αποφοίτησαν ο Πατριάρχης Βαρθολομαίος καθώς επίσης επώνυμοι άνδρες και γυναίκες. Στην εκδήλωση παρεβρέθηκε ο Παναγιώτας κ. Βαρθολομαίος ο οποίος έψαλε με συγκίνηση μαζί με τις χορωδούς τους δύο ύμνους με τους οποίους άνοιξε το πρόγραμμα της η χορωδία (Τροπάριο Αγίων Νοταρίων και Εξομολογήσθε). Πριν από την εμφάνιση της χορωδίας προηγήθηκαν ομιλίες για το Άγιον Όρος και στη συνέχεια ο πρόε-

δρός του Σ.Σ.Ε.Θ. κ. Ευάγγελος Σαρρής απηγέθυνε θερμό χαιρετισμό και ομιλία. Η χορωδία παρουσίασε συνολικά οκτώ τραγούδια, με μαέστρο την κ. Ματίνα Βενετιάδου, στο πιάνο τη κ. Νατάσα Βαρβέρη και στο φλάουτο τη κ. Ελευθερία Χαλκιά Παπάζογλου. Στο τέλος ο Πατριάρχης απένειμε στις χορωδούς αναμνηστικά συμμετοχής και πλακέτες για τον εορτασμό των 110 χρόνων του Ζωγραφείου. Η Σχολή πρόσφερε τους παρευρισκόμενους ωραιότατους μεζέδες, γλυκά και ποτά σε έναν όμορφο μπουφέ στον τελευταίο όροφο του κτιρίου. Η συγκίνηση όλων ήταν μεγάλη γιατί η εμφάνιση της χορωδίας έδωσε μεγάλη χαρά στους οργανωτές της τελετής και στους Έλληνες της Κωνσταντινούπολης που παρευρέθηκαν. Τα αισθήματα αυτά εξέφρασε και ο διευθυντής της Σχολής κ. Δημιτρζίογλου. Ακόμα όμως μεγαλύτερη χαρά και συγκίνηση τα μέλη της χορωδίας ένιωσαν στο γηροκομείο του Μπαλουκλί όπου η χορωδία με τον πρόεδρο κ. Σαρρή, πρόσφερε το υλικό για κατακλίσεις που αγόρασε με τα χρήματα που πρόσφεραν οι συνάδελφοι του Εφετείου Θεσσαλονίκης.

Εύη Τσαντήλα

Από την επίσκεψη της χορωδίας του Σ.Σ.Ε.Θ. στο Ελληνικό Γηροκομείο της Κωνσταντινούπολης.

Money show

Ο Σ.Σ.Ε.Θ. για μία ακόμη χρονιά συμμετείχε στο διήμερο πολυσυνέδριο e- MONEY & SHOW 2003 που πραγματοποιήθηκε στις εγαταστάσεις του ξενοδοχείου Hyatt Recency στις 13-14 Δεκεμβρίου 2004.

Ο Σ.Σ.Ε.Θ. συμμετείχε φέτος με την παρουσίαση τριών ενοτήτων, που έγινε το Σάββατο 13 Δεκεμβρίου 15.00' -17.00' στην αίθουσα Επίδαιρος 1. Εισηγητές ήταν οι συνάδελφοι, Ελένη Κετκίδου, συμβολαιογράφος Θεσσαλονίκης, με θέμα «Πλειστριασμοί ακινήτων», Εμμανουήλ Λιαδάκης, συμβολαιογράφος Θεσσαλονίκης με θέμα «Απαλλαγή από το φόρο μεταβίβασης λόγω απόκτησης α' κατοικίας» και η συμβολαιογράφος Αλεξανδρείας Κωνσταντία Παπαδοπούλου με θέμα: «Χρησικησία».

e - MONEY & SHOW 2003

Αμερικανικά κράτη σκέπτονται να καθιερώσουν σαν μοντέλο το δίκαιο του Αστικού Κώδικα, σε αντίθεση με το Αγγλοσαξωνικό δίκαιο.

Ένα τελευταίο θέμα που θα ήθελα να θίξω είναι η τεχνολογική εμπειρία των συμβολαιογράφων του Κεμπέκ. Για πολλούς λόγους α) γιατί επιβεβαιώνει ότι η πληροφορική είναι ένας υπερούγχρονος τομέας του Κεμπέκ, β) γιατί πολλές τεχνολογικές εφαρμογές βρίσκουν εφαρμογές σε συνεργασία με την κυβέρνηση του Κεμπέκ, γ) γιατί τα τεχνολογικά εργαλεία θα μπορέσουν ενδεχομένως να οδηγήσουν σε μία αναγνώριση διεθνών συμβολαιογραφικών πράξεων που θα ήταν πολύ χρήσιμα στο πλαίσιο της παγκοσμιοποίησης των εμπορικών συναλλαγών.

Αναφέρομαι στην ψηφιακή υπογραφή που επιτρέπει να περάσεις από ένα περιβάλλον εγγράφων στον εικονικό κόσμο. Στο πλαίσιο

αυτό τα έγγραφα, τα συμβόλαια, ανταλλάσσονται μέσω της ηλεκτρονικής οδού με ασφαλή και έμπιστο τρόπο. Η κυβέρνηση έχει βρει πλεονεκτήματα σε πολλές εφαρμογές: π.χ. στη μηχανογράφηση των αρχείων της του δικαίου των προσωπικών και εμπραγμάτων δικαιωμάτων, η ψηφιακή υπογραφή καθιστά δυνατή την εγγραφή και διαγραφή των δικαιωμάτων με ηλεκτρονικό τρόπο, χωρίς κατάθεση εγγράφων (στο χαρτί). Οι άλλοι κυβερνητικοί οργανισμοί ανατρέχουν σ' αυτή την τεχνολογία για να διασφαλίσουν τις συναλλαγές με τους πολίτες που επικοινωνούν μαζί τους με ηλεκτρονικό τρόπο. Το επόμενο στάδιο ανάπτυξης θα είναι η αναγνώριση των ηλεκτρονικών υπογραφών σε διεθνή κλίμακα. Η επιτυχία του σχεδίου προϋποθέτει την επεξεργασία των διεθνών κανόνων και τη συμβατότητα των τεχνολογιών που χρησιμο-

ποιούνται στα δίκτυα πληροφορικής. Ο Σ.Σ. του Κεμπέκ δουλεύει πάνω σ' αυτό ενεργά σε συνεργασία με το ανώτατο συμβούλιο της Γαλλικής συμβολαιογραφίας. Εξ άλλου το Κεμπέκ έχει το καθήκον να εξασκήσει τη διπλωματία στη διεθνή σκηνή, κυρίως στους κόλπους της Γαλλοφωνίας.

Τέλος σχετικά με το ρόλο μου ως Υπουργού των Διεθνών Σχέσεων του Κεμπέκ, επιτρέψτε μου να πω πόσο περήφανη και πιστή είμαι στις προσπάθειες που έχουν γίνει από το Κεμπέκ σ' αυτόν τον τομέα από τις αρχές του 1960 και ακόμη περισσότερο που αυτές οι πράξεις έχουν εκφραστεί από τον πρωθυπουργό Ζαν Γκάρετ που έλεγε: «**Οι κοινωνίες, όπως το Κεμπέκ, που δεν έχουν το προνόμιο του πληθυσμού οφείλουν να δείχνουν τόλμη».**

**Μετάφραση από τα γαλλικά:
Χριστίνα Φαρδή**

Το Συνέδριο του I.R.E.N.E. στη Λωζάνη

Στις 31 Οκτωβρίου 2003 πραγματοποιήθηκε στη Λωζάνη της Ελβετίας το συνέδριο του Ευρωπαϊκού Ινστιτούτου Συμβολαιογραφικών Μελετών και Ερευνών (I.R.E.N.E.) με το πολύ ενδιαφέρον και σύγχρονο θέμα:

«Οι διεθνείς κληρονομίες και το φορολογικό δίκαιο που τις διέπει». Οι χώρες που συμμετείχαν στο συνέδριο και απέστειλαν εργασίες και ομιλητές ήταν οι εξής με την λατινική αλφαριθμητική σειρά:

- 1) Γερμανία: με ομιλητή τον συμβολαιογράφο κο Thomas Wachter.
- 2) Ηνωμένες Πολιτείες: με ομιλητή τον εκπρόσωπο της μεγάλης αμερικανικής δικηγορικής εταιρίας Becker Mc Kenzie στη Γενεύη, κο Denis Berdoz.
- 3) Γαλλία: με ομιλητή το συμβολαιογράφο κο Pierre Bescqué.

- 4) Ελλάδα: την ελληνική επιστημονική εργασία συνέταξε η συμβολαιογράφος Θεοσαλονίκης κα Ευγενία Μαθαίου, η οποία την παρουσίασε κιόλας, με την συνεργασία όμως και δύο άλλων συναδέλφων Θεοσαλονίκης, της κας Αικατερίνης Καρακάση και της κας Θεανώς Μαρέτη.
- 5) Ιταλία: με ομιλητή την συμβολαιογράφο κα Cinzia Brunelli.
- 6) Ολλανδία: με ομιλητή τον συμβολαιογράφο κο. Michiel Tomlow.
- 7) Βρετανία: με ομιλητές τους κυρίους Antony Slingsby, solicitor και Peter Harris, barister.
- 8) Ρωσία: με ομιλητή τον Πρόεδρο της Ρωσικής Συμβολαιογραφίας, κο Evgeni Kliatchine και
- 9) Ελβετία: με ομιλητή τον συμβολαιογράφο κο Laurent Besso, ο οποίος είχε και όλο τον συντονισμό του συνεδρίου.

Επιστημονικός συντονιστής του συνεδρίου ήταν ο Καθηγητής του φορολογικού δικαίου στο Πανεπιστήμιο της Λωζάνης κος Yves Noël.

Από πλευράς Παγκόσμιας Ένωσης παρέστη στο συνέδριο ο Πρόεδρος της κος Francisco Arias και ο Γραμματέας κος Emmanuele Ferrari.

Από πλευράς συμβουλίου I.R.E.N.E. παρέστησαν ο Πρόεδρος κος Mario Miccoli, ο επίτιμος Πρόεδρος κος Jérôme Chevrier και το μέλος κα Sofía Mouratidou.

Όπως τόνισαν οι διοργανωτές, οι εργασίες του συνεδρίου αυτού απευθύνονται πρωτίστως σ' όλους τους νομικούς, ενδιαφέρουν όμως και άλλους κλάδους, όπως οικονομολόγους, φοροτεχνικούς, τραπεζικούς κ.λ.π.

Τα ζητήματα που κάθε χώρα εξέτασε ήταν

- η εσωτερική νομοθεσία φορολόγησης των κληρονομιών και η αντιμετώπιση περιουσιών ημεδαπών και αλλοδαπών,
- κληρονομούμενοι ημεδαποί ή αλλοδαποί,
- η αποφυγή της διπλής φορολόγησης και οι διεθνείς συμβάσεις, που κάθε χώρα έχει υπογράψει και κυρώσει, σχετικά μ' αυτήν,
- εφαρμοστέο δίκαιο, ζητήματα κατοικίας, παραμονής, ζητήματα ιθαγέ-

νειας, δυνατό περιεχόμενο διαθήκης, τόπος και τρόπος συντάξεως διαθήκης κ.λ.π.

Ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσίασαν οι εργασίες χωρών, όπως οι H.P.A. και η Βρετανία με τους εντελώδεις διαφορετικούς μηχανισμούς που διαθέτουν, και την διαφορετική αντίληψη δικαίου, η ύπαρξη του trust με όλες τις πιθανές και περίτεχνες μορφές που εμφανίζεται, η εμπλοκή πολλών φορολογικών δικαίων, ανάλογα με την Πολιτεία π.χ. στις H.P.A. κ.λ.π.

Αίσθηση προκάλεσε η εργασία της Ιταλίδας συναδέλφου κας Cinzia Brunelli, για την εξέλιξη του κληρονομικού δικαίου στη χώρα της, με την κατάργηση εντελώς των φόρων κληρονομίας σε συγγενείς Α' βαθμού και την τάση που υπάρχει της πλήρους αναμόρφωσης του φορολογικού δικαίου, με τον περιορισμό των φόρων σε πέντε μόνο βασικές κατηγορίες. Η γενική εντύπωση ήταν, ότι επρόκειτο για μία σειρά επιστημονικών εργασιών, που καθήλωσαν τους ακροατές λόγω της μεγάλης εναλλαγής και του τεράστιου ενδιαφέροντος που παρουσίασαν.

Η τύχη της περιουσίας μετά τον θάνατο, οι επιλογές και οι ρυθμίσεις που κάθε ένας από μας θα κάνει προς αυτή την κατεύθυνση, με την διεθνοποίηση ή και παγκοσμιοποίηση, αν θέλετε της ζωής μας σήμερα, ανοίγει ένα πολύ μεγάλο και καινούριο κεφάλαιο στην επιστήμη του κληρονομικού δικαίου. Το κληρονομικό φορολογικό δίκαιο είναι ένα παρακλάδι του ουσιαστικού κληρονομικού δικαίου, είναι όμως αυτό που σχεδόν πάντα καθορίζει τις εν ζωή επιλογές μας. Είναι ένα δίκαιο που εξελίσσεται ταχύτατα και με μία τεράστια, μη προβλέψιμη πάντα, δυναμική. Εφαρμοστέο δίκαιο δεν είναι μόνο αυτό, που ο έλληνας νομοθέτης θεσπίζει, είναι οι διμερείς ή πολυμερείς διεθνείς συμβάσεις, που η χώρα μας υπογράφει, είναι οι εξελίξεις και όλο το παράγωγο δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι οι διαδρομές της ζωής μας, που μπορεί να ξεκινήσει στην Ελλάδα, να μεσολαβήσουν πολλές άλλες χώρες στις οποίες θα ζήσουμε και σε κάποια άλλη στην οποία θα τελειώσουμε την ζωή μας.

Είναι πολύ συναρπαστικό να ανιχνεύσουμε σε ποια χώρα της διαδρομής μας αυτής, θα αποκτήσουμε περιουσιακά στοιχεία και πως εν τέλει ευνοϊκότερα θα τα διαθέσουμε.

Πολλά από τα ζητήματα αυτά τέθηκαν σ' αυτό το συνέδριο της Λωζάνης, που εκτός από το μεγάλο επιστημονικό του ενδιαφέρον είχε και την ζεστασιά μιας πολύ ευγενικής και απλόχερης φιλοξενίας.

**Νοέμβριος 2003
Σοφία Μουρατίδου
Συμβολαιογράφος Θεσσαλονίκης**

Mε την ευκαιρία της συμπληρώσεως 40 χρόνων από το θάνατο του Καζαντζάκη και των εκδηλώσεων που οργανώνονται για να τιμηθεί η μνήμη και το έργο του μεγάλου Κρητικού συγγραφέα και της συμπληρώσεις 61 χρόνων από το θάνατο του Αλέξη Ζορμπά, κρίνω σκόπιμο να παραθέσω μερικά βιογραφικά στοιχεία για το θρυλικό και παγκόσμια πια γνωστό ήρωα του Καζαντζάκη, τον Αλέξη Ζορμπά (το πραγματικό του όνομα είναι Γιώρ-

χωρισμό τους ο Ζορμπάς, τύπος δραστήριος και τυχοδιωκτικός, θελγόμενος από τον περιπτειώδη και πλάνητα βίο, άρχισε πάλι τις περιπλανήσεις του και κατέληξε σε ένα χωριό της Σερβίας, κοντά στα Σκόπια. Εκεί, όπως μας αφηγείται ο Καζαντζάκης «ξετρύπωσε πλούσια φλέβα λευκόλιθο, τύλιξε μερικούς παραλήδες, αγόρασε σύνεργα, στρατολόγησε εργάτες και άρχισε πάλι να ανοίγει μέσα στη γη γαλαρίες. Τίναξε βράχους, έφτιασε δρόμους, έφερε νε-

Ο ΑΛΗΘΙΝΟΣ ΖΟΡΜΠΑΣ

γης), που όπως ομολογεί ο Καζαντζάκης είναι από τους τέσσερις ανθρώπους που αφήκαν βαθύτερα τ' αχνάρια τους στην ψυχή του (Όμηρος, Μπέρδονας, Νίτσε και Ζορμπάς) «και τον έμαθε να αγάπη τη ζωή και να μη φοβάται το θάνατο». Και «αν ήταν στον κόσμο όλο να διάλεγε ένα ψυχικό οδηγό σίγουρα θα διάλεγε το Ζορμπά». Οπωσδήποτε η τοποθέτηση αυτή δίπλα στους τρεις μεγάλους πνευματικούς δασκάλους του είναι υπερβολική. Δικαιολογείται όμως κατά κάποιο τρόπο από τη μεγάλη εκτίμηση που έτρεφε και τον απέραντο θαυμασμό και την αγάπη που αισθανόταν για το Ζορμπά. «Η πιο πλατιά ψυχή, το πιο σίγουρο σώμα, η πιο λευτέρη κραυγή που γνώρισα στη ζωή μου». Ο πρωτογονισμός του Ζορμπά, η αγάπη του για τη ζωή, το θάρος και η παλικαριά του, η ευθύτητα και η ανθρωπιά του, το αλάνθαστο αισθητήριο και η φωτεινότητα και η σπιρτάδα του μωαλού του, ο δυνατός, ανυπόστατος και ιδιότυπος χαρακτήρας του, η μεγάλη κοινωνική πείρα και οι τεράστιες ικανότητές του προκάλεσαν βαθιά εντύπωση στον Καζαντζάκη και άφησαν ανεξάλειπτα τα ίχνη τους στον κατοπινό βίο του. Ήταν μια πληθωρική και σπάνια προσωπικότητα. Οι Μανιάτες που δούλεψαν μαζί του στο μεταλλείο της «Παστροβάς» και τον γνώρισαν καλά λέγανε ότι «έτειον άνθρωπο δεν ξανάδων ούτε θα ξαναδούν», όπως γράφει στο βιβλίο του «Αληθινός Ζορμπάς κι ο Νίκος Καζαντζάκης» ο Καλαματιανός λογοτέχνης, Ιστορικός συγγραφέας και δημοσιογράφος, Γιάννης Αναπλιώτης, που πέθανε πριν από λίγα χρόνια.

Ο Ζορμπάς στάθηκε πολύτιμος οδηγός και μεγάλος δάσκαλος στη ζωή του Καζαντζάκη, ίνδαλμα πραγματικό και ο μοναδικός άνθρωπος που πολύ επιθύμησε να φτάσει και να μοιάσει. Η ζωή και συναναστροφή μαζί του υπήρξαν ένα από τα πιο σημαντικά για αυτόν βιώματα, και η ελεύθερη, κοφτερή, λαγαρή σκέψη και το πρωτογονικό, ανυπότακτο και ρωμαλέο πνεύμα του μια πολύτιμη εμπειρία για το ρωμαλέο και ελεύθερο πνεύμα του Καζαντζάκη. Χαρακτηριστικό του πρωτογονισμού και της ιδιοτυπίας της προσωπικότητας του Ζορμπά είναι το παρακάτω γεγονός που αναφέρει ο Καζαντζάκης. Μετά το

ρό, έχτισε σπίτι, παντρεύτηκε, γέρος κοτσονάτος, μια όμορφη γλεντοχήρα, την Λιούμπτα και έκαμε ένα παιδί μαζί της. Τα δύο εγγόνια του τιμήθηκαν το 1998 στη Θεσσαλονίκη. Μια μέρα ενώ βρισκόμουν στο Βερολίνο έλαβα ένα τηλεγράφημά του. «Έύρον πρασίνην ωραιοτάτην, ελθέ αμέσως. Ζορμπάς».

Ήταν η εποχή της μεγάλης πείνας στη Γερμανία. Ήταν η εποχή που ακούγονταν οι πρώτες μακρινές βροντές της καταιγίδας, που είχε κιόλας κινήσει κατεπάνω στη γης» ο παγκόσμιος (δεύτερος) πόλεμος. Εκατομμύρια άνθρωποι έτρεμαν, θωρώντας την πείνα, τη σφαγή, την παραφροσύνη να έρχονται. Μέσα σε τέτοιες φαρμακερές μέρες έλαβα το τηλεγράφημα του Ζορμπά. Ακολούθησα την κρύα ανθρώπινη φωνή του λογικού, πήρα την πέννα κι έγραψα του Ζορμπά και του ξηγούνσα. Κι αυτός μου αποκρίθηκε: «Είσαι και να με συμπαθάς αφεντικό, καλαμαράς. Μπορούσες και συ, κακομοίρη, μια φορά στη ζωή σου να δεις μια όμορφη πράσινη πέτρα και δεν την είδες. Μα το θεό, κάθουμαι κάποτε, όταν δεν έχω δουλειά και λέω με το νου μου: «Υπάρχει ή δεν υπάρχει κόλαση;» μα χτες που έλαβα το γράμμα σου, είπα «Σίγουρα πρέπει να υπάρχει κόλαση για μερικούς καλαμαράδες».

Ο Καζαντζάκης από την επιδραση που είχαν στη σκέψη του οι τολμηρές και πρωτότυπες ιδέες του Ζορμπά, αλλά και σε εκδήλωση της μεγάλης του εκτιμήσεως και του απέραντου θαυμασμού του και της αγάπης του, έγραψε κατά την περίοδο της κατοχής στην Αίγινα, «σαν μνημόσυνο αγάπης», όπως ομολογεί ο ίδιος το γνωστό μυθιστόρημα, το οποίο δημοσίευσε το 1946, με το οποίο και το καταπληκτικό λογοτεχνικό του ταλέντο απαθανάτισε το Ζορμπά και τον κατέστησε παγκόσμια προσωπικότητα. Το μυθιστόρημα «Βίος και πολιτεία του Αλέξη Ζορμπά» είχε στην Ελλάδα τεράστια επιτυχία και έγινε ένα από τα πιο πολυδιαβασμένα βιβλία των τελευταίων ετών. Μεταφράστηκε σε πολλές ξένες γλώσσες και είναι νομίζω το μοναδικό νεοελληνικό μυθιστόρημα και το μόνο ελληνικό λογοτεχνικό βιβλίο των τελευταίων ετών, που κυκλοφόρησε ευρύτατα στο διεθνές κοινό. Τα βιβλία του Καζαντζάκη μεταφράστηκαν σε

48 ξένες γλώσσες και κυκλοφόρησαν σε 57 χώρες. Στο μουσείο του Ηρακλείου στην αίθουσα του Καζαντζάκη διαπιστώνει κανείς αυτή την ευρεία διεθνή κυκλοφορία. Το 1954 μάλιστα στο Παρίσι πήρε το βραβείο σαν το καλύτερο βιβλίο, που εκδόθηκε στο Παρίσι το έτος αυτό. «Με τον Αλέξη Ζορμπά», έγραψε ο Γερμανός κριτικός Alexander Steinmetz «έγινε ο Καζαντζάκης ο μεγάλος συγγραφέας της νεοελληνικής λογοτεχνίας, δια μας γνωστός στις γερμανόγλωσσες χώρες, στη Γερμανία, Αυστρία, Ελβετία. Μπορώ να πω ότι με το βιβλίο αυτό έγινε γνωστή και η νεοελληνική λογοτεχνία στις χώρες αυτές. Ο Νίκος Καζαντζάκης με το μυθιστόρημά του αυτό επέβαλε στους Γερμανούς την εκτίμηση για τα νεοελληνικά γράμματα, για το αιώνιο ελληνικό πνεύμα στη συνέχεια του από τον Όμηρο ως σήμερα».

Ο δε Γάλλος κριτικός Αντρέ Μπιραμπέλ έγραψε: «Το μυθιστόρημα του Ζορμπά, το πρώτο μεγάλο έργο του Καζαντζάκη, που μεταφράστηκε στα γαλλικά, καθιέρωσε το συγγραφέα σαν παγκόσμιο λογοτέχνη, και δίκαια».

Με την ταινία δε «Ζορμπάς ο Έλληνας», που σκηνοθέτησε όπως είναι γνωστό, ο Μιχάλης Κακογιάννης και προβλήθηκε και σε πάρα πολλές ξένες χώρες, ο Αλέξης Ζορμπάς έγινε διεθνώς θρύλος και περιήλθε στην αθανασία. Η ταινία αυτή, που πρωταγωνιστεί της είναι ο Άντονι Κουίν στο ρόλο του Ζορμπά, η Λίλα Κέντροβα στο ρόλο της μαντάμ Ορτάν και ο Άλαν Μπέιτς στο ρόλο του Καζαντζάκη, πήρε και το Όσκαρ της ηθοποιίας για την εξαίρετη και ασύγκριτη ερμηνεία της Κέντροβα στο ρόλο της μαντάμ Ορτάν.

Πατέρας του θρυλικού ήρωα ήταν ο Φώτης Ζορμπάς. Κολινδρινός, «πλούσιος τσέλιγκας και κτηματίας, ψηλός σαν κυπαρίσσι» όπως γράφει η Κολινδρινή κ. Κλεοπάτρα Πολύζου -Μαμέλη στο βιβλίο της που εκδόθηκε το 1972 «Ιστορία του Κολινδρού». Αδέρφια του, ο Γιάννης, που σπούδασε γιατρός, η Κατερίνα και ο Ξενοφώντας. Μια διένεξή του με έναν ισχυρό Τούρκο του Κολινδρού τον ανάγκασε να εγκαταλείψει τον Κολινδρό, πουλώντας και την περιουσία του, και να εγκατασταθεί στο Καταφύγι. Έκανε καινούριο νοικοκυρίο και αγόρασε χωράφια και ζωντανά. Κατά την κ. Πολύζου -Μαμέλη, ο Γιώργος Ζορμπάς γεννήθηκε στον Κολινδρό γύρω από το 1867. Ο γιος όμως του Γιώργη Ζορμπά, Μανώλης, τοπογράφος σε προσωπική αφήγησή του στο Βαγγέλη Καραγιάννη, που δημοσιεύτηκε στο γνωστό λογοτεχνικό περιοδικό «Νέα Εστία», ρητά αναφέρει ότι ο πατέρας του γεννήθηκε στο Καταφύγι γύρω στα 1870.

Πέθανε η μάνα του Γιώργη Ζορμπά όταν αυτός ήταν 15 χρόνων κι ο πατέρας του άφησε τα γιδοπρόβατα στο Γιώργη και έφυγε για το Άγιο Όρος, όπου κι έγινε καλόγερος. Ο Γιώργης Ικανός και δραστήριος ασχολούντας με τα γιδοπρόβατα και πρόκοβε. Έπεισε χολέρα όμως στα

ζωντανά και τα θέρισε όλα. Τότε ο Γιώργης έκανε για λίγο τον ξυλοκόπο, όπως οι περισσότεροι Καταφυγώτες. Τύπος όμως δραστήριος και ανήσυχος και με ροπή στην περιπλάνηση, δεν μπορούσε να ικανοποιηθεί και να εφησυχάσει με το επάγγελμα του ξυλοκόπου. Εγκατέλειψε το χωρίο και ζήτησε να βρει την τύχη του στα μεταλλεία του Μαντέμ Λάκκου της Χαλκιδικής, τα οποία εκμεταλλεύονταν γαλλική εταιρία, που τήλρωνε καλούς μισθούς. Εκεί με την εξυπνάδα και τις ικανότητες που είχε έμαθε όλες τις ειδικότητες του μεταλλείου. Ορύχης, ξυλοδέτης, μιναδόρος, διαλεχτής στο μετάλλευμα. Παντρεύτηκε τη δευτερότοκη κόρη του αρχειργάτη Γιάννη Καλκούνη, Ελένη, με εκούσια απαγωγή, με την οποία έκανε παιδιά από τα οποία επέζησαν: Η πρωτοθυγατέρα του Ανδρονίκη, που παντρεύτηκε τον Ελληνορώσο φωτογράφο Κ. Κεχάεφ, η Αναστασία, νύφη της Γαλάτειας Καζαντζάκη και της Ελλής Αλεξίου, ο Μανώλης, τοπογράφος, που ζούσε στην Κρήτη, ο Βαγγέλης, η Φιλιώ, ο Αντρέας, ο Αλέξης, η Κατίνα. Στα 1909 πέθανε η γυναίκα του Γιώργη Ζορμπά και στα εννιάμερα από τη λύτη του και για εκτόνωση τοποθέτησε όλα τα παιδιά στη σειρά και τα έβαλε, όπως αφηγείται ο γιος του Μανώλης, να τραγουδούν «ποια είναι εκείνη που κατεβαίνει σ' άσπρα ντυμένη», ο ίδιος έγινε στουπί στο μεθύσι.

Έλαβε μέρος ο Ζορμπάς στ' αντάρτικα σώματα του Παύλου Μελά και πολέμησε τους κομιτήδες με το σώμα του Περδελόγου. Κι εδώ πρέπει να τονιστεί ότι αδικεί ο Καζαντζάκης το Ζορμπά με το να τον παρουσιάζει στο μυθιστόρημα σαν αδιάφορο για την πατρίδα, διεθνιστή, ένα ντεσπεράντος, ένα περιπλανώμενο Οδυσσέα. Οι Έλληνες που ζουν περιπτειώδη και πλάνητα βίο δεν σημαίνει ότι δεν έχουν και φιλοπατρία. Κι αυτός ο Οδυσσέας όνειρο και σκοπό του είχε πάντα την επάνοδό του στην Ιθάκη. Οι Έλληνες πάντοτε περιπλανώνται και μεταναστεύουν, ποτέ όμως δεν λησμονούν την πατρίδα τους και πάντοτε υπήρχαν φιλογενέστατοι και φιλοπάτριδες. Νομίζω ότι ο απόδημος ελληνισμός έχει περισσότερο πατριωτισμό από μας τους ελλαδικούς.

Μετά το θάνατο της γυναίκας του έφυγε ο Ζορμπάς για τη Σερβία από όπου και επέστρεψε το 1914. Εν τω μεταξύ, με την απελευθέρωση της Μακεδονίας, σταμάτησαν οι δουλειές του μεταλλείου του Μαντέμ Λάκκου και μετέφερε τα παιδιά του στο N. Ελευθεροχώρι, κοντά στον αδελφό του το γιατρό Γιάννη Ζορμπά. Εκεί δούλεψε σαν σδεράς στη σιδηροδρομική γραμμή, που κατασκευάζονταν, επίσης έκανε και το γυρολόγο και το μαυραγορίτη. Έφυγε από το N. Ελευθεροχώρι, αφήνοντας τα παιδιά του στον αδελφό του το γιατρό και για 12 χρόνια ασχολήθηκε με την υλοτομία στο Άγιο Όρος. Εκεί γνώρισε και τον Καζαντζάκη και συμφώνησαν να εκμεταλλευτούν το μεταλλείο λιγνίτη της Παστροβάς της Μάνης. Άλλοι συνεταίροι του Καζαντζάκη ήταν η εταιρία του Πιειραία Λάγκας και

Χατζόπουλος, ο Μιχάλης Νικατσός από το Βόλο, ο Γιώργης Ισιδωρίδης, ο Μιχάλης Κανέτος, ο Φαραντάτος, ο Ζερβός, ο Παγκάρας, Ορυκτολόγος του μεταλλείου ήταν ο Δημήτρης Διαμαντόπουλος και αρχιεργάτης ο Ζορμπάς. Στο μεταλλείο αυτό της Παστροβάς, κοντά στη Στούπα της Μάνης έζησε ο Καζαντζάκης, που ήταν ο γραμματικός της εταιρίας, με το Ζορμπά κατά το έτος 1916 μέχρι τα μέσα του 1917 και ακριβώς στη διαμονή τους στην Παστροβά αναφέρεται το μυθιστόρημα και η κινηματογραφική ταινία. Ο Καζαντζάκης έμενε σε μια παράγκα στην αμφούδα της «Καλογριάς» και τον περιποιόταν η μεγάλη κόρη του Ζορμπά, η Ανδρονίκη. Σε άλλη παράγκα έμενε ο Ζορμπάς με την οικογένειά του. Εκεί έμειναν για λίγο διάστημα η γυναίκα του Γαλάτεια, ο Άγγελος Σικελιανός και η γυναίκα της Εύα, ήταν τότε στενοί φίλοι (που άργότερα με τη διεκδίκηση του Νόμπελ της λογοτεχνίας είχαν ψυχραθεί) η θηθοποιός Μαρίκα Κοτοπούλη, η οποία με τον Ίωνα Δραγούμη διατηρούσαν στενές φιλικές σχέσεις με το ζεύγος Καζαντζάκη.

Τη μαντάμ Ορτάνς ποτέ δεν τη γνώρισε ο Ζορμπάς κι ούτε πήγε ποτέ στην Κρήτη. Είναι κι αυτή υπαρκτό και όχι φανταστικό πρόσωπο.

Διατηρούσε πανσιόν στην Ιεράπετρα της Κρήτης, όπου είχε εξωκείνει, μετά την αποχώρηση των στόλων, θλιβερό κοσμοπολίτικο ερωτικό ναυάγιο. Μέχρι το 1930 βρισκόταν στη ζωή. Οι παλιοί Ιεραπετρίτες τη θυμούνται πολύ καλά. Όλοι όσοι γνώρισαν στη Μάνη το Ζορμπά, εκφράζονται, όπως και νωρίτερα αναφέρθηκε, με το μεγαλύτερο θαυμασμό για την εξυπνάδα του, τη μεγάλη του εμπειρία, τη ζωντανία του, τις καταπληκτικές ικανότητές του. Εξάλλου αυτό και μόνο το γεγονός ότι, ο γίγας της νεοελληνικής λογοτεχνίας Καζαντζάκης, έγραψε γι' αυτόν μυθιστόρημα, είναι αρκετό να καταδείξει πόσο σημαντική και αξιόλογη προσωπικότητα, έστω και αγράμματος, ήταν ο Γιώργος Ζορμπάς. Βέβαια στο μυθιστόρημα υπάρχει σε αρκετά σημεία παραπομπή, της αληθινής προσωπικότητας του Ζορμπά. Γι αυτό και τα παιδιά του διαμαρτυρήθηκαν στον Καζαντζάκη, παρά τη μεγάλη εκτίμηση και το σεβασμό τους προς αυτόν, γνώριζαν δε πάντα τη μεγάλη αγάπη που είχε ο Καζαντζάκης στον πατέρα τους. «Το απαντητικό γράμμα του Καζαντζάκη προς το Μανώλη Ζορμπά από την Αντίμη της Γαλλίας (η αρχαία ελληνική Αντίπολη), όπου έμενε τα τελευταία χρόνια της ζωής του, είναι απόλυτα αποκαλυπτικό».

Antibes, Villia Manolita, 20-10-53

Αγαπητέ κ. Ζορμπά

Τη στιγμή τούτη λαβαίνω το γράμμα σας και φαντάζεστε τη χαρά μου να δω πώς ζει και βασιλεύει ο γιος του αγαπημένου μου παλιού φίλου και συντρόφου. Το βιβλίο ποιύραφα για τον πατέρα σας είναι ένα μνημόσυνο αγάπης, όπου η αλήθεια και η φαντασία ανακατεύονται, όπως είναι απαραίτητο σ' ένα έργο τέχνης»

Ο Θεός μαζί σας

(υπογρ.) Ν. Καζαντζάκης

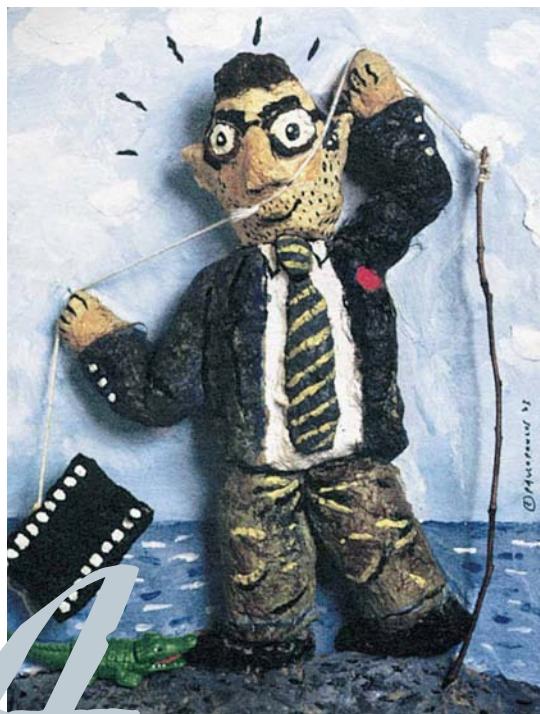
Μετά την αποτυχία της επιχειρήσεως του μεταλλείου λιγνίτη της Παστροβάς και την αρρώστια του Καζαντζάκη, γράφοντας το «Βούδα», το καλοκαίρι του 1917, μεταφέρθηκε από το Σικελιανό Καζαντζάκη στην Αθήνα και από εκεί τον έστειλαν για θεραπεία στην Ελβετία. Ο Ζορμπάς έπιασε δουλειά στο μεταλλείο του Καινούριου Χωριού, όπου και μετέφερε την οικογένειά του.

Το 1919 διορίζεται ο Καζαντζάκης από το Βενιζέλο διευθυντής του Υπουργείου Περιθάλψεως και του ανατέθηκε η αρχηγία της αποστολής για τη μεταφορά των Ελλήνων του Καυκάσου στην Ελλάδα. Πήρε μαζί του και το Ζορμπά, τον οποίο έντυσε αξιωματικό, περίπου σαν στρατιωτικό ακόλουθο. Μάλιστα σε επιστολή του προς το δαιμόνιο και πολυμήχανο Μακεδόνα έγραψε «αν έρθεις φεύγω κι εγώ, αν δεν έρθεις δεν φεύγω κι εγώ». Στην αποστολή συμμετείχε κι ο Κυριάκος Βενιζέλος. Ο Ζορμπάς, καίτοι πληρωνόταν ικανοποιητικά στη δουλειά του στο μεταλλείο του Καινούριου Χωριού και συντρούσε έτσι με άνεση την πολυμελή οικογένειά του, σαν τυχοδιωκτικός τύπος όμως που ήταν και άνθρωπος της φυγής, με ροπή στις περιπέτειες και τον πλάνητα βίο, υπακούοντας στην πρόσκληση του φίλου του και τις εσωτερικές παρορμήσεις του, εγκαταλείπει την εργασία του, εγκαθιστά την οικογένειά του στη Μεσσήνη, την εμπιστεύεται στο φίλο και συνεργάτη του Κοντογιανάκο και ακολουθεί τον Καζαντζάκη στην αποστολή του Καυκάσου. Η επίσημη αυτή αποστολή πήγε στον Καύκασο περνώντας και από τη Σμύρνη. Στη Μικρά Ασία υπηρετούσε σαν ανθυπολοχαγός κι ένας γιος του Ζορμπά. Ειδοποίησε τη μονάδα του να στείλουν το γιο του να παρουσιαστεί στο «στρατηγό». Όλα τα περίμενε ο γιος του, όπως αφηγείται ο Μανώλης Ζορμπάς, μια όχι και να δει τον πατέρα του να παριστάνει το στρατηγό.

Μετά την επιστροφή από την αποστολή του Καυκάσου χώρισαν για πάντα ο Ζορμπάς κι ο Καζαντζάκης, χωρίς ποτέ να πάψει ο Καζαντζάκης να νοιάζεται για αυτόν. Ο Καζαντζάκης, επηρεασμένος σημαντικά στην εσωτερική του ζωή από την προσωπικότητα του Ζορμπά, ανέβαινε σιγά σιγά τα σκαλοπάτια της επιτυχίας και της δόξας και κατέλαβε την πρώτη θέση στη νεοελληνική λογοτεχνία και περίοπτη θέση στην παγκόσμια, έστω κι αν στη ζωή του καταδιώχθηκε άδικα και πικράθηκε πολύ. Ο Ζορμπάς ακολούθωντας τη μοίρα του παρορμημένος από το δαιμόνιο του της φυγής και της περιπλάνησης, συνέχισε τον περιπτειώδη και πλάνητα βίο και τελικά κατέληξε στη Σερβία σε ένα χωρίο κοντά στα Σκόπια. Δούλεψε σε μεταλλείο, παντρεύτηκε μια Σερβίδα και έκαμε νέα οικογένεια, φόροντιζε δε παράλληλα κι ενίσχυε την παλιά του οικογένεια. Εκεί πέθανε το 1942.

Δεκέμβριος 2003

ΕΝΤΕΚΑ ΧΡΟΝΙΑ ΑΛΛΑΓΗΣ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

πό μικρό παιδί το λευκό πανί της οθόνης ασκούσε πάνω με ψηλή γοητεία. Προέρχομαι από κινηματογραφική οικογένεια, μη φανταστείτε τίποτε οικογένεια σκηνοθετών, παραγωγών ή άλλων παραγόντων του σινεμά, απλώς ο πατέρας μου ιδιοκτήτης ενός επαρχιακού κινηματογράφου, μου έδωσε τη δυνατότητα και την ευκαιρία από την ηλικία των 8 ετών, που σημαίνει εδώ και σαράντα και πλέον χρόνια, να παρακολουθώ ανελλιπώς κινηματογράφο. Η σπίθα της παιδικής ηλικίας έγινε φλόγα. Έζησα με αυτόν, στην κυριολεξία, γιατί αυτός ήταν η βασική πηγή των πόρων της οικογένειας, αλλά και παράλληλα σημάδεψε την ψυχή μου.

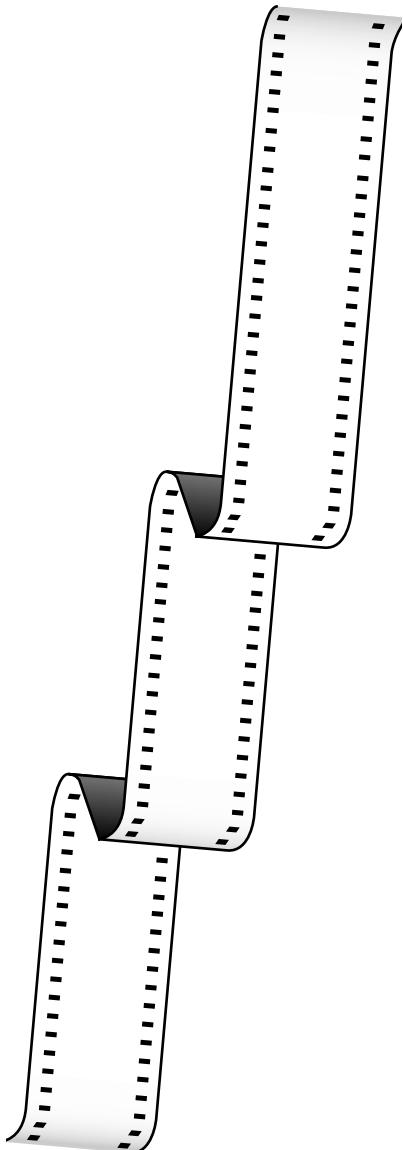
Ζυμώθηκα με αυτόν, έκλαψα, γέλασα, ονειρεύτη-

κα, ταξίδεψα, προβληματίστηκα πολύ. Ο ήχος της μηχανής προβολής, ακόμα και σήμερα μου φέρνει μνήμες παιδικές, γι' αυτό σε κάθε επίσκεψή μου σε σινεμά, πρώτα ψάχνω να ανακαλύψω το γνώριμο θάλαμο προβολής με το μαγικό φακό και μετά κάθομαι στη θέση μου.

Παρακολούθησα όλες τις φάσεις που κατά καιρούς έχει περάσει ο κινηματογράφος, είτε ο ελληνικός είτε ο παγκόσμιος. Τον έζησα στις μεγάλες του δόξες και στην παρακμή του. Ιδιαίτερα τον ελληνικό, σαν φοιτήτρια πλέον και μετά, έζησα την ακμή και την παρακμή του φοβερού Β' εξώστη με χιλιάδες περιστατικά, στο Φεστιβάλ Ελληνικού Κινηματογράφου στην Εταιρεία Μακεδονικών Σπουδών, στη Θεσσαλονίκη.

Επομένως πιστεύω ότι δικαιούμαι, αν όχι ως ειδικός αλλά τουλάχιστον ως άτομο που αγαπά και πονά τον κινηματογράφο, να εκφράσω κάποιες απόψεις, που περιορίζονται στα τελευταία έντεκα χρόνια της αλλαγής του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης.

Μπορεί ηλικιακά να αριθμεί 44 χρόνια, το 320 όμως Φεστιβάλ Κινηματογράφου, ήταν το τελευταίο μιας εποχής που έφευγε οριστικά. Είναι φορές που κοιτάζοντας προς τα πίσω, στις παλιές διοργανώσεις, καταλήγουμε σε κάποια συμπεράσματα. Ως και τη χρονιά-ορόσημο του 1972, που πια παίρνει τη σκυτάλη ο νέος ελληνικός κινηματογράφος, το φεστιβάλ ήταν ίσως μια κοσμική συνάθροιση, που αφορούσε περισσότερο την καλή κοινωνία της Θεσσαλονίκης, μια και τους δινόταν η ευκαιρία με τις διάφορες δεξιώσεις που γίνονταν, να βρεθούν κοντά στα διάφορα κινηματογραφικά είδωλα, να ριχτούν σε ατέλειωτα κου-

ταινιοπολιά και ελάχιστα να αναφερθούν στο θέμα κινηματογράφος.

Πίστευα πως αν κάτι γρήγορα δεν αλλάξει όλη η ιστορία θα οδηγούνταν σε συρρίκνωση. Η αλλαγή έγινε εκείνο το σημαδιακό 1992. Φιλοδοξώντας να γίνει τόπος συνάντησης των νέων κινηματογραφιστών από όλο τον κόσμο, να αναδειχτεί ως το σημαντικότερο γεγονός των Βαλκανίων, και παράλληλα επιδιώκοντας να βοηθήσει τον ελληνικό κινηματογράφο να βγει από την απομόνωσή του, το φεστιβάλ κατάφερε σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα να καταλάβει μια σημαντική θέση στον παγκόσμιο κινηματογραφικό χάρτη και να καθιερωθεί ως ένα έγκυρο σημείο συνάντησης της διεθνούς κινηματογραφικής κοινότητας. Συγχρόνως έχει κερδίσει την εμπιστοσύνη του κινηματογραφικού κοινού της Θεσσαλονίκης, όπως αποδεικνύει η συνεχώς αυξανόμενη προσέλευση θεατών στις προβολές του. Σήμερα το Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης είναι μια γιορτή του κινηματογράφου, τόσο για τους συμμετέχοντες κινηματογραφιστές, όσο και για τους σινεφίλ θεατές.

Μέσα σ' αυτά τα έντεκα χρόνια που πέρασαν, η ματιά μας πάνω στο σινεμά πήρε άλλες διαστάσεις και το παιχνίδι συνεχίζεται. Γνωρίσαμε ένα άλλο κινηματογράφο, που ποτέ δεν είχαμε τη δυνατότητα να δούμε στις εμπορικές αίθουσες. Να μη ξεχνάμε πως αυτή η γιορτή του κινηματογράφου έχει επεκταθεί τα τελευταία χρόνια πέρα από τα όρια της Θεσσαλονίκης, με τις περιφερειακές εκδηλώσεις που γίνονται σε άλλες πόλεις της Βόρειας Ελλάδας.

Η διεθνοποίηση του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης δεν προσφέρει μόνο μια ώθηση και δυναμική στη μέχρι σήμερα πετυχημένη πορεία του, αλλά συνιστά και ένα γεγονός ζωτικής σημασίας για τον διεθνή κινηματογράφο, ο οποίος βρίσκεται σε μια περίοδο αναζήτησης και επαναπροσδιορισμού των παραγωγικών και αισθητικών κατευθύνσεών του, επιχειρώντας ταυτόχρονα ένα τολμηρό αλλά αναγκαίο άλμα να ξεπεράσει τα εθνικά μας σύνορα και να ενταχθεί στη διεθνή κινηματογραφική πραγματικότητα. Αυτός ο θεσμός δεν ανταγωνίζεται τους κατεστημένους και ισχυρούς πόλους των μεγάλων ευρωπαϊκών φεστιβάλ, αλλά ανοίγεται στον κινηματογράφο των νέων δημιουργών και παραμένει πάντα βήμα

προβολής για τον σύγχρονο ελληνικό κινηματογράφο.

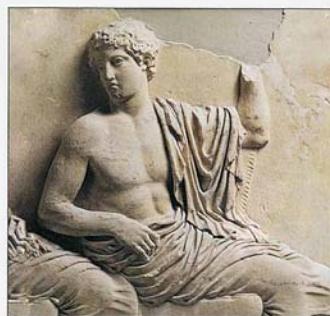
Το φεστιβάλ, με τα σπουδαία αφιερώματα που χρόνια τώρα κάνει στους δημιουργούς, δίνει τη δυνατότητα στα νέα παιδιά, που μεγάλωσαν με την τηλεόραση και το βίντεο, να γνωρίσουν ένα κινηματογράφο που αγνοούσαν παντελώς. Για πρώτη φορά παρακολουθήσαμε όλο το έργο του Μιχάλη Κακογιάννη, του Νίκου Κούνδουρου, του Μ. Γρηγορίου, του Π. Βούλγαρη, του Τ. Παναγιωτόπουλου, του Θ. Αγγελόπουλου και δεκάδων άλλων δημιουργών, σε αίθουσες που πλημμύριζαν από νιάτα που διψούσαν να μάθουν για τους νεοελληνικούς αυτούς μύθους, και αναρωτιόντουσαν μέχρι τότε, αν τελικά ο ελληνικός κινηματογράφος ήταν αυτός που είχαν γνωρίσει από τις παιλιές ελληνικές ταινίες που παιζόνται και ξαπαίζονται σε καθημερινή βάση στην τηλεόραση, οι ίδιες και οι ίδιες πάντοτε.

Εξέχουσα θέση στο φεστιβάλ έχουν οι "Νέοι Ορίζοντες" που κάθε χρόνο παρουσιάζουν ένα πανόραμα της σύγχρονης κινηματογραφικής παραγωγής, δίνοντας έμφαση σε ό,τι νέο, δυναμικό, ριζοσπαστικό έχει να επιδείξει ο παγκόσμιος κινηματογράφος. Στο πρόγραμμα των "Νέων Ορίζοντων" πρωτοπαρουσιάστηκαν στην Ελλάδα ταινίες που είχαν στη συνέχεια θριαμβευτική πορεία στα μεγάλα διεθνή φεστιβάλ και τιμήθηκαν με Όσκαρ. Ανάμεσα στα δεκάδες παραδείγματα η συγκλονιστική ταινία του Μάικλ Μουρ "Ακήρυχτος πόλεμος" πριν γίνει παγκόσμια γνωστός με το Όσκαρ και τη στάση του σκηνοθέτη του απέναντι στον Μπους.

Μεγάλες προσωπικότητες του σινεμά πέρασαν από την πόλη μας και όλοι είχαν ένα καλό λόγο να πουν για τη διοργάνωση. Ανάμεσά τους ο Ναγκίσα Όσιμα που είπε: "Πιστεύω πως το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης βαθμιαία θα γίνει πολύ σημαντικό ως κινηματογραφικό κέντρο ανάμεσα στη Δύση και την Ανατολή, σε μια κρίσιμη εποχή για τον παγκόσμιο κινηματογράφο". Ο Μ. Μπερτολούτσι ανάμεσα σε άλλα είπε: "Ο διευθυντής του φεστιβάλ, Μ. Δημόπουλος κατόρθωσε να δώσει μια νέα πνοή στο θεσμό και να τον φέρει κοντά σε ένα νεανικό κοινό. Κατά τη διάρκεια του φεστιβάλ σε αυτή την πόλη δεν αναπνέεις οξυγόνο, αναπνέεις σινεμά".

Ο γλωσσαμύντωρ στο τεύχος αυτό παρουσιάζει το αξιέπαινο έργο – πόνημα της συναδέλφου Αθηνών Εύας Λίτινα «ΑΡΧΑΙΩΝ ΠΟΙΗΣΗ».

Εύα Λίτινα - Eva Litina

ΑΡΧΑΙΩΝ ΠΟΙΗΣΗ
ANCIENT GREEK POETRY

«Όσον ζης φαίνου» (όσο ζεις να λάμπεις) Σείκιλος

Η συγγραφέας επέλεξε ποιήματα (ολόκληρα, αποσπάσματα ακόμα και μεμονωμένους

στίχους) που διάβασε, μελέτησε και όπως φαίνεται αγάπησε, ενέταξε στο υποκειμενικό και ιστορικό τους πλαίσιο και κατόπιν απέδωσε στην νεοελληνικά και στην αγγλικά γλώσσα, με πολύ σεβασμό στο αρχαίο ελληνικό κείμενο και στον ποιητικό ρυθμό.

Η αρχαία λυρική ποίηση μας πληροφορεί για τα συναισθήματα, τις αγωνίες, τις αντιπαραθέσεις αλλά και τον τρόπο έκφρασης των Ελλήνων πριν από 25 αιώνες.

Το μυαλό και η φαντασία του αναγνώστη, εκτός των άλλων, πλημμυρίζει από τρικυμισμένες θάλασσες και κοιμισμένες βουνοκορφές, παρασύρεται σε πολιτικές διαιμάχες, μεθά από «άκρατον» οίνο και έρωτα αλλά συνέρχεται πάραντα από διδάγματα πιθικής και φιλοσοφίας, θρυνεί τους νεκρούς συντρόφους και πανηγυρίζει τη νίκη στη μάχη ή την (προσωρινή) ειρήνη κι όλα αυτά υπό τη βαριά σκιά του θανάτου και πρωτίστως της έντονης παρουσίας των θεών.

Η Εύα Λίτινα δίνει τη δυνατότητα στον αναγνώστη για κάθε ποίημα να έχει και τα τρία κείμενα εν σειρά (αρχαίο, νεοελληνικό, αγγλικό) ώστε να μπορεί εύκολα να τα συγκρίνει.

Το έργο της είναι πράγματι δύσκολο. Ο μεγάλος Κακρίδης αναφερόμενος στο μεταφραστικό πρόβλημα έγραψε πώς η τελειότερη μετάφραση αγγίζει το 70% του πρωτότυπου, και αναφερόταν στον πεζό λόγο! Καθίσταται, μάλιστα, ακόμη πιο δύσκολο έργο η μεταφορά ποπτικού κειμένου από μία τόσο «πυκνή» και πειθαρχημένη γλώσσα, όπως η αρχαία ελληνική σε πιο περιγραφικές και «ελεύθερες» γλώσσες όπως η νεοελληνική και η αγγλική. Πώς να μεταφράσει κανείς το «ποικιλόθρον»; (κλητική). Η συγγραφέας επέλεξε το «που έχεις το θρόνο το λαμπρό, μ' αριέτρητα στολίδια» και το «whose throne glitters with countless jewels», μένοντας με μαεστρία στον έμμετρο ρυθμό. Αναλόγως, μετέφερε ως «ποδονικής φωνής απόδονι» και «nightingale of hedonic voice» το «ημερόφωνος απόδων».

Τελικά, πέρα από «τεχνικά» χαρακτηριστικά και λεπτομέρειες, το βιβλίο «ΑΡΧΑΙΩΝ ΠΟΙΗΣΗ» ζωντανεύει έναν κόσμο ξεχασμένο από τους περισσότερους εμάς.

Διαβάστε το !

ΣΟΛΩΝ

ΕΛΕΓΕΙΑ Η ΠΟΛΗ ΚΑΙ ΟΙ ΤΥΡΑΝΝΟΙ

Από το σύννεφο
γίνεται κιόνι σφοδρό και χαλάζι,
φαίνεται λάμψη αστραπής
και μετά ακολουθεί θροντή
και καταστρέφουν την πόλη
οι ἄνδρες που λένε πως ειν' δυνατοί!

Είναι συνήθως από ἀγνοία,
ή απειρία
σ' ενός τυράννου
να πέφτει ο λαός τη δουλεία....
Αυτόν που υψώθηκε
δύσκολο να τον γκρεμίσεις
εκ των υστέρων.
Πριν πάνω ανέβει,
θα έπρεπε να προνοήσεις!

Μην στους Θεούς αποδίδετε
τις συμφορές ανανδρίας
όταν οι ίδιοι τυράννους εκάματε
τόσο ισχυρούς.
Και εξαιτίας αυτού
σε ταπείνωση είστε δουλείας,
κι ενώ καθένας σας μόνος εβάδιζε
πάνω σε ίχνη αλεπούς,
όλοι μαζί στο νού νωθροί,
την προσοχή
μόνο σε δόλιους ρίτορες δίνετε
και δεν προβλέπετε, ότι έργο δεν
γίνεται.....

SOLON

ELEGY THE CITY AND THE TYRANTS

To the cloud
strenuous snow and hail are born,
lightning flashes, thunder roars
and men who say they are strong
ruin the city.

It is usually out of ignorance
or in experience
that a people end up
a tyrant's slaves....
But it is no easy thing to cast down
he who has been exalted.
You should have thought ahead
before he climbed so high.

Do not ascribe to the Gods
the misfortunes of timidity,
for it is you yourselves
that gave the tyrants
such strength.....
and it is thanks to this
you now find yourselves
humiliated in slavery?
and whereas each of you alone
enjoys a fox's cunning,
so indolent are you amassed
as to attend to none
but dissembling rhetors
and fail to foresee
that their words deeds will never be....

Η συντακτική επιτροπή του “ΝΟΤΑΡΙΟΣ”

ΠΡΟΣΚΑΛΕΙ

Όλους τους συναδέλφους νομικούς, συμβολαιογράφους και μη, σε μια ανοικτή συνεργασία
Τους νέους και νέες συναδέλφους όλων των Συμβολαιογραφικών συλλόγων της Ελλάδας.

Να παρουσιάσουν τις πρωτοβουλίες τους, να ασκήσουν κριτική,
να προβληματιστούν, να προτείνουν, να εκθέσουν τις απόψεις τους σε
εποπτηριακά, κοινωνικά, συνδικαλιστικά θέματα του νομικού και συμβολαιογραφικού χώρου.

Το σύνθημα του περιοδικού είναι
“Το περιοδικό ανήκει σε όλους μας.

Η ισχυρή παρουσία μας στην Ελληνική κοινωνία είναι ευθύνη όλων μας”.

Kαζαμίας (ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΙΚΟΣ)

ΣΩΤΗΡΙΟΥ ΕΤΟΥΣ 2004

Όπως κάθε έντυπο που σέβεται τον εαυτό του, έτσι και ο Νοτάριος οφείλει να αρχίσει τον καινούριο χρόνο δημοσιεύοντας έναν Καζαμία, ήτοι τις προβλέψεις για τα όσα πρόκειται να συμβούν το νέο έτος. Τα όσα ακολουθούν αποτελούν το προϊόν επίπονης συνεργασίας νομικών, εγκύρων κύκλων αρμοδίων υπουργείων, αστρολόγων, καφετζούδων, συγγενών παικτών του Survivor και άλλων ειδημόνων. Δε γίνεται αναφορά στο μήνα Ιανουάριο, αφού όταν θα δημοσιεύεται ο παρών Καζαμίας, ο Ιανουάριος θα έχει πλέον παρέλθει.

**ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΑΝΩΛΙΔΗΣ
ΣΥΜ/ΦΟΣ ΒΕΡΟΙΑΣ**

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

Ο Γιώργος Παπανδρέου εκλέγεται πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ. Πιστός στην οικογενειακή του παράδοση, θέλει να υπογράψει και αυτός “συμβόλαιο με το λαό”. Πρόκειται για κοινού ταμείου, και ως εκ τούτου απευθύνεται στον οικείο συμβολαιογραφικό σύλλογο για να του υποδειξει σε ποιον συμβολαιογράφο να πάει. Τον στέλνουν στη συμβολαιογράφο Γ.Δ. η οποία διαμαρτύρεται γιατί δεν έχει ξανακάνει παρόμοιο συμβόλαιο. Μετά από ταλαιπωρία του Γιωργάκη, γιατί το ΙΚΑ δεν του έδινε ενημερότητα, υπογράφεται τελικά το σχετικό συμβόλαιο. Οι εφημερίδες γράφουν και πάλι ότι οι συμβολαιογράφοι θα αναλάβουν την εκκαθάριση και είσπραξη των φόρων μεταβιβάσεως, δωρεάς και κληρονομιάς. Ο κλάδος αναστατώνεται. Γίνονται συνελεύσεις των συλλόγων και εκδίδονται αρνητικές αποφάσεις. Ο αρμόδιος υπουργός αρνείται ότι υπάρχει τέτοιο θέμα. Το Κτηματολόγιο εξαπλώνεται σε όλη τη χώρα. Ανακοινώνεται ότι αρχίζει να λειτουργεί το κτηματολογικό γραφείο Πηγαδίτσας Νομού Έβρου.

Η συμβολαιογράφος επαρχίας Α.Β. τηλεφωνεί στο ΤΑΣ για να πληροφορηθεί την τύχη της αιτήσεως της. Της λένε ότι βρίσκεται σε καλό δρόμο.

Το ΣΔΟΕ κάνει ελέγχους σε συμβολαιογράφους.

ΑΠΡΙΛΙΟΣ

Οι εφημερίδες γράφουν ότι οι συμβολαιογράφοι θα αναλάβουν την εκκαθάριση και είσπραξη του ΦΠΑ. Ο κλάδος αναστατώνεται. Γίνονται συνελεύσεις των συλλόγων και εκδίδονται αρνητικές αποφάσεις. Ο αρμόδιος υπουργός αρνείται ότι υπάρχει τέτοιο θέμα. Το Κτηματολόγιο εξαπλώνεται σε όλη τη χώρα. Ανακοινώνεται ότι αρχίζει να λειτουργεί το κτηματολογικό γραφείο Πηγαδίτσας Νομού Έβρου.

Η συμβολαιογράφος επαρχίας Α.Β. τηλεφωνεί στο ΤΑΣ για να πληροφορηθεί την τύχη της αιτήσεως της. Της λένε ότι βρίσκεται σε καλό δρόμο.

Το ΣΔΟΕ κάνει ελέγχους σε συμβολαιογράφους.

ΜΑΪΟΣ

Ο Γιώργος Αυτιάς, στη τηλεόραση, προαναγγέλλει το διπλασιασμό των αφορολογήτων σε παροχές, κληρονομιές. Τα συμβολαιογραφικά γραφεία κατακλύζονται από ερωτήματα. Τελικά δεν συμβαίνει τίποτε.

Ο υπουργός Οικονομικών υπόσχεται την αύξηση των συμβολαιογραφικών δικαιωμάτων εντός του επόμενου μηνός.

Το Ταμείο Νομικών κάνει ελέγχους σε συμβολαιογράφους.

Η συμβολαιογράφος επαρχίας Α.Β. δέχεται έλεγχο από το Ταμείο Νομικών. Της βρίσκουν ότι προ δεκαετίας έκανε μια εξόφληση 50.000 δραχμών ως πάγια και της καταλογίζουν χρέος, μετά προσαυξήσεων, προστίμων κ.λπ. 10.000 ευρώ.

ΙΟΥΝΙΟΣ

Οι εφημερίδες γράφουν ότι οι συμβολαιογράφοι θα αναλάβουν την είσπραξη των τελών κυκλοφορίας και τη διανομή του σχετικού σήματος. Ο κλάδος αναστατώνεται. Γίνονται συνελεύσεις των συλλόγων και εκδί-

δονται αρνητικές αποφάσεις. Ο αρμόδιος υπουργός αρνείται ότι υπάρχει τέτοιο θέμα. Για να υπάρξει ισότητα μεταξύ κέντρου και περιφέρειας, απαγορεύεται η σύσταση καθέτων ιδιοκτησιών και στα εντός σχεδίου ακίνητα.

Μετά την επιτυχία της προηγούμενης αποχής, οι συμβολαιογράφοι κάνουν αποχή από τα καθήκοντά τους διαμαρτυρόμενοι για την καθυστέρηση της αυξήσεως των δικαιωμάτων τους. Ουδείς αρμόδιος συγκινείται.

Κανείς δεν μπορεί να εμποδίσει την εξάπλωση του Κτηματολογίου. Ανακοινώνεται ότι αρχίζει να λειτουργεί το Κτηματολογικό Γραφείο Κεφαλοχωρίου νομού Φλωρίνης.

Το ΣΔΟΕ κάνει ελέγχους σε συμβολαιογράφους.

Η συμβολαιογράφος επαρχίας Α.Β. τηλεφωνεί στο ΤΑΣ για να πληροφορηθεί την τύχη της αιτήσεως της. Της λένε ότι θα υπάρξει μια μικρή καθυστέρηση γιατί οι δύο συναρμόδιοι υπάλληλοι έχουν μαλώσει και δεν μιλιούνται.

ΙΟΥΛΙΟΣ

Ο Γιώργος Αυτιάς, στην τηλεόραση, προαναγγέλλει την πλήρη κατάργηση του φόρου κληρονομιάς. Τα συμβολαιογραφικά γραφεία κατακλύζονται από ερωτήματα. Πολλοί σπεύδουν να πεθάνουν για να εκμεταλλευτούν την ευκαιρία. Τελικά δεν συμβαίνει τίποτε, παρά μόνο κηδείες.

Ο υπουργός Οικονομικών υπόσχεται την αύξηση των συμβολαιογραφικών δικαιωμάτων εντός του επομένου μηνός.

Το Ταμείο Νομικών κάνει έλεγχο στη συμβολαιογράφο Γ.Δ. που συνέταξε το "συμβόλαιο με το λαό". Θεωρεί ότι πρόκειται περί αναλογικής πράξεως, καθ' ότι "πάλι ο λαός στο τέλος θα την πληρώσει" και ζητάει από τη συνάδελφο εντόκως τις σχετικές εισφορές.

Το ΤΑΣ διευρύνει τον κύκλο των παρεχομένων υπηρεσιών. Υπογράφει συμβάσεις με κέντρα θαλασσοθεραπείας και ΣΠΑ, ώστε να δέχονται συμβολαιογραφίνες με μειωμένες τιμές.

Διεξάγονται οι εξετάσεις των υποψηφίων συμβολαιογράφων. Μεταξύ της πρώτης και της δεύτερης μέρας των εξετάσεων, τροποποιείται ο Κώδικας Συμβολαιογράφων και καθορίζεται ότι τις μονές χρονιές η ξένη γλώσσα θα προσαυξάνει μια φορά τη συνολική βαθμολογία, ενώ τις ζυγές χρονιές θα την προσαυξάνει δύο φορές.

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

Τα συμβολαιογραφεία κλείνουν λόγω διακοπών. Το ΣΔΟΕ και το Ταμείο Νομικών κάνουν επίσης διακοπές, γιατί δεν έχουν πλέον αντικείμενο εργασίας.

Στα πλαίσια του περιορισμού της γραφειοκρατίας, καθώς καθιερώθηκε να συνδυάζεται με εκδρομή σε ιερούς τόπους, φέτος θα γιορταστεί στο Θιβέτ. Εκατοντάδες συμβολαιογράφοι συρρέουν στη Λάσα. Σε συνάντηση με το μοναδικό συμβολαιογράφο του Θιβέτ θα συζητηθούν τα προβλήματα του κλάδου.

Συμβολαιογράφος της Θεσσαλονίκης, έχοντας, καθιερώνεται νέα βεβαίωση απαραίτητη για τη μεταβίβαση οριζοντίων ιδιοκτησιών. Πρόκειται για βεβαίωση του διαχειριστή της οικοδομής περί μη οφειλής κοινοχρήστων. Η παράλεψη προσαρτήσεώς της επιφέρει ακυρότητα του μεταβιβαστικού συμβολαίου.

Η συμβολαιογράφος επαρχίας Α.Β. τηλεφωνεί στο ΤΑΣ για να πληροφορηθεί την τύχη της αιτήσεως της. Της λένε ότι θα υπάρξει μια μικρή καθυστέρηση γιατί οι δύο συναρμόδιοι υπάλληλοι έχουν μαλώσει και δεν μιλιούνται.

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

Οι εφημερίδες γράφουν ότι οι συμβολαιογράφοι θα αναλάβουν την είσπραξη λογαριασμών ΔΕΗ, ΟΤΕ και ύδρευσης. Ο κλάδος αναστατώνεται. Γίνονται συνελεύσεις των συλλόγων και εκδίδονται αρνητικές αποφάσεις. Ο αρμόδιος υπουργός αρνείται ότι υπάρχει τέτοιο θέμα.

Το ΣΔΟΕ κάνει ελέγχους σε συμβολαιογράφους.

Η συμβολαιογράφος επαρχίας Α.Β. λαμβάνει ειδοποίηση από το ΤΑΣ να ξαναστείλει την αίτηση της γιατί δεν ήταν σωστά διατυπωμένη. Άνεμος αισιοδοξίας στην "Κτηματολόγιο ΑΕ". Αρχίζει να λειτουργεί το Κτηματολογικό Γραφείο Κορακοχωρίου Ν. Ηλείας.

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

Μετά την επιτυχία της προηγούμενης αποχής, οι συμβολαιογράφοι κάνουν αποχή από τα καθήκοντά τους διαμαρτυρόμενοι για τη συνέχιση της αμερικανικής κατοχής στο Ιράκ. Ο πρόεδρος Μπους συγκλονίζεται και παραιτείται.

Στα πλαίσια του περιορισμού της γραφειοκρατίας και για να μην υπάρχουν διακρίσεις μεταξύ κέντρου και περιφέρειας, και ειδικότερα παραμεθορίων περιοχών, θα απαιτείται πλέον άδεια νομάρχη ή υπουργού Εθνικής Αμύνης για μεταβιβάσεις ακινήτων σε όλη τη χώρα, και όχι μόνο στις παραμεθόριες περιοχές.

Το Ταμείο Νομικών κάνει ελέγχους σε συμβολαιογράφους.

Ο υπουργός Οικονομικών υπόσχεται την αύξηση των συμβολαιογραφικών δικαιωμάτων εντός του επομένου μηνός.

Η εορτή των αγίων Μαρκιανού και Μαρτυρίου, καθώς καθιερώθηκε να συνδυάζεται με εκδρομή σε ιερούς τόπους, φέτος θα γιορταστεί στο Θιβέτ. Εκατοντάδες συμβολαιογράφοι συρρέουν στη Λάσα. Σε συνάντηση με το μοναδικό συμβολαιογράφο του Θιβέτ θα συζητηθούν τα προβλήματα του κλάδου. Συμβολαιογράφος της Θεσσαλονίκης, έχοντας, καθιερώνεται νέα βεβαίωση απαραίτητη για τη μεταβίβαση οριζοντίων ιδιοκτησιών. Πρόκειται για βεβαίωση του διαχειριστή της οικοδομής περί μη οφειλής κοινοχρήστων. Η παράλεψη προσαρτήσεώς της επιφέρει ακυρότητα του μεταβιβαστικού συμβολαίου.

Ο Γιώργος Αυτιάς, στην τηλεόραση, αποφάσισε την αύξηση των αντικειμενικών αξιών των ακινήτων για το 2005. Ο αρμόδιος υπουργός συμφώνησε και υπέγραψε τη σχετική υπουργική απόφαση. Πολίτες συρρέουν στα συμβολαιογραφεία για να προλάβουν τις αυξήσεις.

Καθιερώνεται εκ νέου αφορολόγητο για την κτήση ακινήτων δια χρησικησίας. Θα ισχύει σε χωριά με πληθυσμό κάτω των 300 κατοίκων, σε απόσταση άνω των 50 χιλιομέτρων από την πλησιέστερη ακτή, και για χρονικό διάστημα δέκα τριών ημερών από τη δημοσίευση του σχετικού νόμου.

Το ΣΔΟΕ κάνει ελέγχους σε συμβολαιογράφους.

Η συμβολαιογράφος επαρχίας Α.Β. λαμβάνει ειδοποίηση από το ΤΑΣ να ξαναστείλει την αίτηση γιατί δεν ήταν σωστά διατυπωμένη.

Οι σύλλογοι των υπαλλήλων συμβολαιογραφείων ανακαλύπτουν ότι ο Αγιος Μαρκιανός στο συμβολαιογραφείο του είχε μια υπάλληλο, την Κοραλία. Ζητούν από την εκκλησία να την ανακηρύξει Αγία, ώστε να αποκτήσουν και οι υπάλληλοι τη δική του προστατίδα Αγία. Ζητούν ακόμη η μνήμη της να εορτάζεται δύο φορές το χρόνο, τη μία ως "τα εισόδια της Κοραλίας", την ημέρα που έγινε η πρόσληψή της από το Μαρκιανό, και την άλλη ως "η απόλυτη της Κοραλίας", την ημέρα που ο Μαρκιανός ειδεί και απόειδε και την δέιωξη από το γραφείο του, για λόγους που οι ιστορικοί ακόμη δεν ανακάλυψαν. Ζητούν ακόμη οι δύο εορτές να είναι κινητές και να πέφτουν πάντα Παρασκευή και Δευτέρα, ώστε μαζί με το Σαββατοκύριακο που θα μεσολαβεί, να σχηματίζεται ένα ωραίο τετράμερο.

Ο υπουργός Οικονομικών υπόσχεται την αύξηση των συμβολαιογραφικών δικαιωμάτων εντός του επομένου μηνός.

Η συρροή των πολιτών στα συμβολαιογραφεία, εν όψει της αυξήσεως των αντικειμενικών αξιών, συνεχίζεται. Τα συμβολαιογραφεία δεν μπορούν να εξυπηρετήσουν όλες τις υποθέσεις. Μετά από έντονη λαϊκή απαίτηση, ο Γιώργος Αυτιάς αναγκάζεται να δώσει μηνιαία παράταση. Ο αρμόδιος υπουργός συμφωνεί και στις 31-12-2003 και ώρα 23.00 υπογράφει τη σχετική υπουργική απόφαση.

